

РЕШЕНИЕ

№ 2567

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 17.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7666** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 29441 от 09.08.2023 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 04 – 517 от 14.07.2023 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчни осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - С., подадена от “ПРОПЪРТИ Г. 9ч ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, представлявано от управителя Т. Т., чрез адв. Л. Т., АД „Т. Т. и съдружници“, с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. В срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 10220 - 04046 – 091 – 001 от 29.03.2023 г., издаден от Г. М. В. - Н., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и А. Г. Ч., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, изменен и потвърден с решение № 885 от 27.06.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

С жалбата се иска съдът да отмени РА и потвърждаващото го решение като неправилен, издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Излагат се доводи, че органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилата на формалната и правна логика и който е довел до едно незаконосъобразно определяне на публични задължения за данъчнозадълженото лице. Жалбоподателят оспорва изводите на органите по приходите, че сделката по продажбата на дяловете от капитала на „Раев Пропърти“ ЕООД представлява привидна сделка, целяща да прикрие продажбата на недвижими имоти, апортирани

преди това от „Пропърти Гардънс 9“ ЕООД в същото това дружество. Оспорващият възразява срещу изводите, е ставала въпрос за относителна симулация, при която се съчетават привидна (прехвърляне на дружествени дялове от капитала на новоучреденото дружество) и прикрита (прехвърляне на собствеността на недвижими имоти, апортирани в новоучреденото дружество, в полза на купувачите физически лица) сделка по смисъла на чл. 17, ал.1 от ЗЗД. Посочва се, че продажбата на дружествени дялове е освободена доставка на основание чл. 46, ал. 1, т. 5 от ЗДДС, докато прехвърлянето на собствеността на недвижим имот представлява облагаема доставка по чл. 12, ал. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДС. Жалбоподателят не е съгласен със заключението на органите по приходите, че така бил постигнат неправомерен резултат, който на плоскостта на ЗДДС св изразявал в неначисляването на ДДС и който е дължим при договорена сделка по прехвърляне на собствеността върху недвижимите имоти, поради което за продавача е било възникнало задължение за начисляване на ДДС, което той не бил изпълнил, поради което е направена корекция на данъчна основа на извършените доставки и на начисления данък в размер на 202 754,38 лв. върху данъчната основа, определена по правилото на чл. 67, ал.2 от ЗДДС. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Т., който поддържа жалбата, предлага да се уважи, претендира разноски и депозира писмено становище.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Н., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава, прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и прави искани за присъждане на възнаграждение по реда на чл. 161 от ДОПК.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното: Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-2222-10220-04046-020-001 от 05.08.2022 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, Х. Б. М., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложил извършването на ревизия на „ПРОПЪРТИ ГАРДЪНС 9“ ЕООД. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Данък върху добавената стойност от 01.04.2022 г. до 30.06.2022 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от А. Г. Ч., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и С. М. У., на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 30.08.2022 г. по електронен път. Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2222-10220-04046-020-002 от 24.11.2022 г., издадена от Г. М. В. – Н., съгласно заповед № РД – 84-2200-523 от 13.02.2022 г., е продължила срока на ревизията до 30.01.2023 г. Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222-10220-04046-092-001 от 13.02.2023 г., връчен на 20.02.2023 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение. Издаден е РА № Р – 2222-10220-04046-091-001 от 29.03.2023 г. от Г. М. В. - Н., на длъжност началник сектор, възложил ревизията и А. Г. Ч., на длъжност главен инспектор по приходите, с който за ревизирия период – от 01.04.2022 г. до 30.06.2022 г., по Закона за данък върху добавената стойност, са определени задължения на жалбоподателя, главница и лихви в общ размер на 233 641,13 лв. РА е връчен по електронен път на 10.04.2023 г.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53-06-4202 от 21.04.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-673 от 28.04.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срок директорът на ДОДОП се е произнесъл с решение № 885 от 27.06.2023 г., с което е потвърдил РА, като установеният с него резултат по ЗДДС – за данъчен период 01.04.2022 г. до 01.06.2022 г., е определен косвен данък в размер на 232 528,18 лв., ведно с начислените лихви - 19 601,08 лв.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка: Установено е, че на основание чл. 92, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е започнала процедура по приспадане на ДДС, стартирала на 15.06.2022 г. за данъчен период м.05.2022 г. и с остатък за приспадане в размер на 1 112,95 лв.

1. Не се спори, че на 12.09.2018 г. жалбоподателят купува с нотариален акт (НА) №45, том V от „БИЛТО О. Т.“ ЕИК[ЕИК] недвижим имот, състоящ се от: апартамент А9 в [населено място], ул. проф. М. А., №5А, ет.3, ап.А9; подземно паркомясто №А-10 и подземно паркомясто №А11. За тези недвижими имоти дружеството е ползвало пълен данъчен кредит общо в размер на 91 137,45 лв.

На 27.01.2022 г. оспорващият е сключил споразумение с П. Н. Р. и Д. Х. Р. за закупуване на недвижим имот, собственост на дружеството като е определено, че следва да се учреди ново търговско дружество с едноличен собственик на капитала „ПРОПЪРТИ ГАРДЪНС 9“ ЕООД с име „РАЕВ ПРОПЪРТИ“ ЕООД с посочени задължителни параметри, а именно: капиталът на дружеството да бъде набран изцяло чрез апортна вноска на недвижимите имоти. Уговорено е в едномесечен срок от уведомяване на продавача за вписване на апорта в Имотния регистър, страните да подпишат договор за продажба на дружествени дялове за сумата от 622 000 евро. Прието е заплащането да бъде извършено, както следва - 5000 евро да бъде заплатена като гаранционен депозит за закупуване на недвижимите имоти на посредника „ИРИС ПАРТНЪРС РЕ“ ООД и не по-късно от 7 работни дни след вписването на апорта в имотния регистър, същата ще бъде прехвърлена по сметка на продавача, като част от продажната цена: 5000 евро да бъде заплатена от КУПУВАЧИТЕ на ПРОДАВАЧА непосредствено след сключване на споразумението като капаро (задатък) и ще се счита за част от продажната цена; 612 000 евро да бъде заплатена от КУПУВАЧИТЕ на ПРОДАВАЧА непосредствено след подписване и заверка на договор за продажба на дружествени дялове на новоучреденото дружество „РАЕВ ПРОПЪРТИ“ ЕООД;

На 04.04.2022 г. жалбоподателят е учредил новото дружество „РАЕВ ПРОПЪРТИ“ ЕООД, чийто капитал е формиран от апортна непарична вноска на стойност 726 600,00 лв., представляваща имот А9 и подземно паркомясто №А- 10 и подземно паркомясто №А11, както и заедно с припадащите му се идеални части от правото на строеж върху поземления имот, в който е построена сградата. С Договор за продажба на дружествени дялове от 27.04.2022 г. (с нотариална заверка) „ПРОПЪРТИ ГАРДЪНС 9“ ЕООД продава на П. Р. 3673 дружествени дяла, всеки от които с номинална стойност от по 100 лева, от капитала на „РАЕВ ПРОПЪРТИ“ ЕООД, за сумата от 311 000 евро и на Д. Р. 3633 дружествени дяла, всеки от които с номинална стойност от по 100 лева, от капитала на „РАЕВ ПРОПЪРТИ“ ЕООД за сумата от 311 000 евро. В хода на ревизията е констатирано, че жалбоподателят е третирао продажбата на дружествени дялове, като освободена доставка на основание чл.46, ал.1, т.5 от ЗДДС.

Ревизиращите са направили извод, че уговореното прехвърляне на дружествени

дялове на новоучреденото дружество, е привидна сделка, целяща да прикрие продажбата на недвижимите имоти. Изложени са аргументи, че прехвърлянето на собствеността върху недвижими имоти по този начин, в действителност представлява облагаема доставка по смисъла на чл.12, ал.1, във връзка с чл.6 от ЗДДС, поради което за продавача „ПРОПЪРТИ ГАРДЪНС 9“ ЕООД възниква задължение за начисляване на ДДС. Органите по приходите са счели, че неправилно оспорващият не е начислил ДДС по реда на чл.25, ал.6, т.1 от ЗДДС във връзка с възникнало данъчно събитие по реда на чл.25, ал.2 от ЗДДС - на 27.04.2022 г. на която дата е извършена претендираната като „продажба на дружествени дялове“ сделка и е извършено плащането на продажната цена на недвижимите имоти от посочените купувачи. В заключение с РА на основание чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, във връзка с чл.12, ал.1 от ЗДДС и чл.25, ал.6, т.1 от ЗДДС, е начислен дължим ДДС в размер на 202 754,38 лв. върху данъчна основа 1 216 526,26 лв.

2. На следващо място са направени изводи, че прехвърленият недвижим имот -апартамент А9 е оборудван (обзаведен) към датата на апорта. Органите по приходите посочват, че тройната оценителна експертиза включва оценка на недвижимия имот без неговото обзавеждане/стопански инвентар, т.е. е налице безвъзмездно прехвърляне на имущество (обзавеждане и оборудване) на апартамент А9, заведено по счетоводна сметка 206 „Стопански инвентар“ в размер на 90 328,49 лв., за което оборудване е упражнено право на данъчен кредит от ревизираното дружество. В счетоводните регистри на „ПРОПЪРТИ ГАРДЪНС 9“ ЕООД е отразено отписването на „Обзавеждане“ по сметка 206 Стопански инвентар, което се води на стойност в размер на 90 328,49 лв. преди отписването. По сметка Дт 241/6 „Амортизация на стопански инвентар“ е осчетоводена амортизация в размер на 34 398,66 лв. на „Обзавеждането“ на имота.

При посочените данни ревизиращите са направили извод, че „ПРОПЪРТИ ГАРДЪНС 9“ ЕООД безвъзмездно е прехвърлило собствеността върху наличното обзавеждане и оборудване в апартамента на неговите купувачи - П. Р. и Д. Р., без да е налице насрещна престация от тяхната страна, което е приравнено на възмездна доставка по смисъла на чл.6, ал. 3, т. 2 от ЗДДС. На основание чл.86, ал. 1 и ал.2 от ЗДДС, във връзка с чл.6, ал.3, т.2 от ЗДДС, е начислен ДДС в размер на 11 185,97 лв.. върху сумата 55 929,83 лв., определена като разлика на отчетната (амортизационна) сума от 34 398,66 лв.

3. На трето място органите по приходите са приели, че неправилно жалбоподателят е ползвал данъчен кредит в размер на 7 299,16 лв. по фактура № [ЕГН]/03.05.2022 г., издадена от „ИРИС ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД с предмет „комисионна по продажба на апартамент. За да мотивират този свой извод, ревизиращите са посочили, че е извършена насрещна проверка на доставчика, които е представил спорната фактура, преводно нареждане от 03.06.2022 г. на стойност 1000 лв. с получател С. Т. Д. и наредител „ИРИС ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД с основание „работна заплата м.05.2022“; преводно нареждане от 21.06.2022 г. на стойност 2000 лв. с получател Д. Н. Ц. и наредител „ИРИС ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД с основание „работна заплата м.05.2022“; ведомост за работни заплати за м.05.2022 г. на „ИРИС ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД, банково извлечение от 03.05.2022 г. за получена сума 43 794,95 лв. от жалбоподателя; Договор за наем от 03.07.2013 г. и анекс към същия за наем на недвижим имот „апартамент №24 в полза на ЧИРИС Т. КОНСУЛТ“ ЕООД. Органите по приходите не отричат, че жалбоподателят е представил същите писмени

документи, както и че са счетоводно отчетени.

Ревизиращите са посочили, че не са представени доказателства относно начин, организация и конкретен обхват на изпълнение на услугата, конкретните лица, изпълнители по доставката. Те са приели, че от Споразумението от 27.01.2022 г, ставало ясно, че оспорващият, в частност неговият управител Т. Тилен е осъществил връзка с купувачите – П. Р. и Д. Р. още на 27.01.2022 г. и се е договарил с тях да платят сума от 5000 евро като гаранционен депозит за закупуване на недвижимите имоти на посредника „ИРИС ПАРТНЪРС РЕ“ ООД. Въз основа на тези данни е органите по приходите са направили извод, че действителният посредник за покупко-продажбата на недвижимите имоти е „ИРИС ПАРТНЪРС РЕ“ ООД, а не „ИРИС ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД.

В тази връзка с РА не е признат данъчен кредит по фактурата, издадена от „ИРИС ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД, поради което е отказан данъчен кредит за м. 06.2022 г. по №[ЕГН] от 03.05.2022 г. в размер на 7 299,16 лв. на жалбоподателя.

4. На последно място с РА, на основание чл. 70, ал. 1, т.2 от ЗДДС, не е признат данъчен кредит в размер на 1 164,53лв. по фактура№ 203/06.04.2022 г., издадена от „ДЕПО ТЕК“ ООД и в размер на 13,04 лв. по фактура №2922/29.04,2022, издадена от „БИЛТО ОБЪРСИЙЗ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. Ревизиращите са посочили, че по тези фактури жалбоподателят е ползвало получените доставки на стоки и услуги за извършване на безвъзмездни доставки или по-общо за дейности, различни от икономическата му дейност. Посочено е, че „ДЕНО ТЕК“ ЕООД е свързано лице с „ПРОПЪРТИ ГАРДЪНС 9“ ЕООД по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ДОПК, защото документираните с тях доставки са във връзка с експлоатация на недвижими имоти, които жалбоподателят е апортирал в капитала на „РАЕВ ПРОПЪРТИ“ ЕООД на 04.04.2022 г. и владението върху които е предадено на 27.04.2022 г. - преди датите на издаването им.

Основният мотив в РА за отказ на данъчен кредит е датата на издаването на фактурите. Фактурата, издадена от „БИЛТО ОБЪРСИЙЗ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е след датите на сключване на Споразумението от 27.01.2022 г. и Договора за продажба на дружествени дялове от капитала на „РАЕВ ПРОПЪРТИ“ ЕООД - 27.04.2014 г., а издадената фактура от „ДЕНО ТЕК“ ЕООД - в периода на сключване на договореностите.

При тези данни ответникът с решение № 885 от 27.06.2023 г. е потвърдил обжалвания пред него ревизионен акт.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства, представените с жалбата и административната преписка писмени документи. По искане на оспорващия е допусната, изслушана и приета без оспорване съдебно – счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Л. З.. Вещото лице е посочило, че по дебитата на сметка с/ка 2413 „Амортизации на сгради“ със сумата на начислените амортизации с общ размер 59 239, 20 лв., в т.ч. по отделни активи, посочени в таблица 1 от заключението. По кредита на с/ка 203 „Сгради“ със сумата на начислените амортизации е намалена отчетната стойност на сградите. В резултат на посочените счетоводни операции, балансовата стойност на сградите, представляващи част от апортната вноска, е 396 448, 01 лв., в т.ч. по отделни активи. По отношение намаляване отчетната стойност на стопанския инвентар, експертът е записал, че по дебитата на сметка с/ка 2416 „Амортизации на стопански инвентар“ със сумата на начислените амортизации с общ размер 34 398, 66 лв., в т.ч. по отделни активи,

посочени в таблица 1 от заключението. По кредита на с/ка 206 „Стопански инвентар“ със сумата на начислените амортизации е намалена отчетната стойност на активите. В резултат на посочените счетоводни операции, балансовата стойност на стопанския инвентар, представляващи част от апортната вноска, е 55 929, 83 лв., в т.ч. по отделни активи. Експертът подробно е изследвал и начина, по който е осчетоводен апортът при „Раев Пропърти“ ЕООД, а именно: Дебит на с/ка 221 „Инвестиция в дъщерни предприятия“ със сумата на непаричната вноска в размер на 726 000 лв.; Кредит с/ка 203 „Сгради“ с балансовата стойност на сградите, представляваща част от апортната вноска в размер на 396 448, 01 лв.; Кредит с/ка „Стопански инвентар“ с балансовата стойност на стопанския инвентар, представляваща част от апортната вноска в размер на 55 929, 83 лв. и Кредит с/ка 709 „Други приходи“ е разликата между определения размер на капитала на „Раев Пропърти“ ЕООД и общата сума на балансовата стойност на апортираните активи в размер на 274 222,16 лв. Съдът кредитира изцяло приета ССЕ.

Отново по искане на жалбоподателя бе допуснато събирането на гласни доказателства чрез разпит на свидетеля – П. Н. Р., която подробно обясни причината, поради която сделката е извършена чрез прехвърляне на дружествени дялове, както и че имотът е придобит с цел инвестиция и последващи доходи от наем. Съдът приема свидетелските показания като относими към спора, вътрешно непротиворечиви и в унисон с останалите материали по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Липсва спор по фактите по делото. Спорните въпросите са материалноправни и се свеждат до това правилно ли допълнително е определено задължението на жалбоподателя с РА за ДДС и лихви за забава във връзка с продажбата от „Пропърти Гардънс 9“ ЕООД на дялове от капитала на „Раев Пропърти“ ЕООД.

1. По отношение апортирането на недвижимите имоти и третирането им като освободена доставка, по смисъла на чл. 46, ал.1, т. 5 от ЗДДС, настоящият съдебен състав намира жалбата за основателна по следните съображения. Разпоредбата на чл. 46, ал.1, т. 5 от ЗДДС предвижда, че „Освободена доставка“ е: 5. сделката, включително договарянето, свързана с дружествени дялове, акции или други ценни книжа и техни деривати, с изключение на управлението и отговорното пазене; това не се отнася за ценни книжа, установяващи права върху

стоки или услуги извън посочените в този член. По делото безспорно е установено, че спорът касае дружествени дялове, поради което не намират приложение посочените в текста отклонения.

Съгласно чл. 6, ал.1 от ЗДДС прехвърлянето на право на собственост или друго вещно право представлява доставка, а съгласно чл. 12, ал. 1от ЗДДС облагаема е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 или чл. 9.

Тезата на органите по приходите е, че процесните фактури са издадени за облагаеми доставки по прехвърляне на собственост върху недвижими имоти, прикрити чрез привидни продажби на дружествени дялове. Тя е напълно необоснована, доколкото се основана единствено на предположения и произволни съждения. В случая е налице договор за прехвърляне на дружествени дялове и апортиране на недвижимите имоти в дружеството „Раев Пропърти“ ЕООД. Като основните компоненти са разписани в сключеното Споразумение от 27.04.2022 г. Споделят се доводите в жалбата, че на практика за тази сделка липсват адекватни мотиви за извършеното начисляване на ДДС, тъй като няма изложени никакви конкретни съображения за твърденията за наличие на привидна и прикрита сделка, съответно за третирането на доставката като облагаема. В самия договор за продажба на дружествени дялове няма нищо, което да го отличава от всеки друг договор за прехвърляне на дялове. Доколкото не се установява наличието на предварителен договор, нито на авансови вноски, няма данни и за последващо прехвърляне на собствеността върху недвижимия имот, изложените от ревизиращите органи мотиви в тази връзка са неотнормирани за тази сделка. Налага се извод, че единственото основание на ревизиращите да твърдят, че сделката е симулативна, е обстоятелството, че дружеството, от капитала на което са прехвърлените дялове, притежава недвижими имот. Този извод обаче е несъответен на материалния закон, доколкото ЗДДС не предвижда изключение от правилото, че сделките с дружествени дялове са освободени, т. е. тази категория сделки са освободени независимо от това дали в капитала на търговските дружества, чиито дружествени дялове се прехвърлят, са включени недвижими имоти. С оглед на това и тъй като твърдението на ревизиращите органи за наличие на симулативна сделка не се основава на никакви обективни данни, следва да се приеме, че процесната доставка е освободена, а не облагаема доставка и извършеното с РА начисляване на ДДС по нея е незаконосъобразно.

Следва да се има предвид, че в резултат на сключения договор за прехвърляне на дружествени дялове не се променя собствеността върху недвижимите имоти. Същите остават собственост на търговското дружество, в капитала на което са апортирани. Обстоятелството, че

физическото лице е придобило дялове от капитала на това търговско дружество всъщност не означава, че същото е титуляр на правото на собственост върху недвижимите имоти. Доколкото собствеността продължава да е на дружеството, в капитала на което са апотирани недвижимите имоти, физическото лице няма никакви вещни права спрямо тези имоти, в това число не може да упражнява разпоредителни правомощия по отношение на тези имоти. След като физическото лице не е придобило правото на собственост върху недвижимите имоти, то не може да бъде третирано и като купувач по прикритата сделка. От друга страна, няма как и жалбоподателят да прехвърли право на собственост върху недвижимия имот, с което да се осъществи твърдяната прикрита сделка, тъй като той самият не се явява собственик след апортирането на имотите в „РАЕВ ПРОПЪРТИ“ ЕООД. Следователно, нито продавачът по твърдяната от органите по приходите прикрита сделка може да прехвърли права, каквито няма, нито купувачът е придобил права на собственик в резултат на такава сделка.

На следващо място, неоснователно органите по приходите твърдят, че е налице заобикаляне на закона, което цели постигането на противоположен резултат - неплащане на ДДС. Системата на облагането с ДДС има ясно определени правила, като целта е да бъде обложена всяка доставка, при което тежестта на данъка се понася от крайния потребител. Данъкът, който се дължи при осъществяването на облагаема доставка, ще бъде дължим тогава когато такава доставка бъде осъществена. Тъй като дружеството, в което са апотирани недвижимите имоти, е регистрирано по ЗДДС, ако активът бъде предмет на последващи облагаеми доставки, ще се дължи ДДС. Ако това дружество не осъществява облагаеми сделки, то оборотът му ще падне под законоустановения праг и то ще бъде дерегистрирано по ЗДДС, а върху стойността на актива ще се начисли ДДС съобразно чл. 111 от ЗДДС. Реално до заплащане на ДДС ще се достигне дори когато търговските дружества бъдат прекратени. От друга страна, органите по приходите не са обосנוвали по какъв начин жалбоподателят евентуално се облагодетелства от неначисляването на ЗДДС, като не се твърди наличие на данъчна измама и ощетяване на бюджета. При това положение, не може да се приеме, че е налице заобикаляне на закона чрез избягване плащането на ДДС и РА следва да се отмени за начисления ДДС в размер на 202 754, 38 лв.

В този смисъл е константната съдебна практика – Решение № 3626 от 05.04.2023 г. на ВАС по адм. дело № 6422/2022 г., Решение № 3882 от 18.03.2019 г. по адм. д. № 11375/2018 г. на ВАС, Решение № 13613 от 03.11.2020 г. по адм. д. № 6454/2020 г. на ВАС, Решение № 5331 от 27.04.2021 г. по адм. д. № 12773/2020 г. на ВАС, Решение № 5323 от 02.06.2022 г. по адм. д. № 718/2022 г. на ВАС и др.

2. На следващо място, съдът не споделя изводите на органите по приходите относно допълнително начисления ДДС за „Стопански инвентар“, тъй като същите неправилно приемат, че тройната оценителна експертиза при апортирането на имота била определила стойността им без да е описано обзавеждането на апартамента. Тези твърдения на ревизиращите не се подкрепят от приетите по делото писмени доказателства и от заключението на тройната оценителна експертиза.

На първо място в Споразумението от 27.04.2022 г. (л. 127 – 130) в т.1 „Предмет на споразумението (л. 129) изрично е записано, че „ПРОДАВАЧЪТ се задължава да предаде на „РАЕВ ПРОПЪРТИ“ ЕООД и съответно чрез дружеството на КУПУВАЧИТЕ владението върху описания в §2 самостоятелен обект...представляващ АПАРТАМЕНТ № А-9, на 01.05.2022 г., в състоянието, в което се намира към момента на подписването на настоящето споразумение, с приемо – предавателен протокол“.

На следващо място в т. IX Заключение на тройната оценителна експертиза (л. 180 гръб) изрично е записано, че „След запознаване с приложените документи, направения оглед, констатации, анализи, сравнения и изчисления, отчитайки местонахождението, качествата на имотите, ИЗВЪРШЕНИТЕ ПОДОБРЕНИЯ и след направените справки...“общата пазарна стойност на оценените самостоятелни обекти е 726 000,00 лв. Обстоятелството, че „стопанският инвентар“ е взет предвид при определяне стойността на апорта, се вижда и от приложения снимков материал към Тройната оценителна експертиза (л. 190 – 193).

Не на последно място, трябва да се отбележи, че при използването на Метода на сравнителни продажби Тройната оценителна експертиза в табличен вид (л. 182) е изследвала сходни обекти „в експлоатация“, т.е. такива, които са обзаведени.

В хода на съдебното доказване от приетата по делото ССЕ се потвърждава обстоятелството, че не е налице безвъзмездно прехвърляне собствеността върху движимите вещи, намиращи се в процесния имот.

Всички тези обстоятелства не са оспорени от органите по приходите, но независимо от това са приели, че е налице безвъзмездно прехвърляне на вещно право върху стоките на трето лице. Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство, органите по приходите, ответника са ангажирали доказателства, които да подкрепят този техен извод, който реално се базира на неясни субективни критерии и превратно прилагане разпоредбата на чл. 27 от ЗДДС.

Следователно и в тази част жалбата е основателна и като такава следва да се уважи, като РА се отмени за начисления ДДС в размер на

11 185, 97 лв.

3. Съдът счита РА за законосъобразен в частта, в която е отказано право на данъчен кредит на жалбоподателя за м. 06.2022 г. по фактура № 10...0704 от 03.05.2022 г. в размер на 7 2999, 16 лв., тъй като в материалите по делото не се съдържат доказателства, които да сочат за реално извършена услуга от „ИРИС ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД към жалбоподателя, независимо от счетоводните записвания, които са подробно обсъдени в РД. Оспорващият по никакъв начин не опровергава изводите на органите по приходите, че услугата е извършена от “ИРИС ПАРТНЪРС РЕ“ЕООД, каквито договорености са записани в Споразумението от 27.01.2022 г. (л. 124) – т. 3, предвиждаща, че посредничеството ще бъде извършено от това дружество. В хода на съдебното дирене, но и в адресираната до съда жалба, както и в допълнително представеното писмено становище, жалбоподателят не ангажира никакви доказателства, чрез които да докаже реалността на разглежданата услуга и че същата е извършена от „ИРИС ТРЕЙД КОНСУЛТ“ ЕООД.

По тези съображения жалбата в тази ѝ част трябва да се отхвърли и РА да се потвърди.

4. Настоящият съдебен състав намира жалбата за неоснователна в частта на непризнат данъчен кредит в размер на 1 164, 53 лв. по фактура № 203 от 06.04.2022 г., издадена от „ДЕНО ТЕК“ ООД и в размер на 13, 04 лв. по фактура № 2922 от 29.04.2022 г., издадена от „БИЛТО ОВЪРСИЙЗ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД.

И тук също като по т. 3, жалбоподателят провежда пасивно процесуално поведение, като не ангажира доказателства и не излага конкретни аргументи. Дори не опровергава изводите на ревизиращите, които правилно са приели, че фактурираните доставки са свързани с имот, който към дата на издаване на фактурите е апортиран в друго дружество, което от 04.04.2022 г. е поело разходите по тази недвижима собственост.

По изложените аргументи, обжалваният ревизионен акт е законосъобразен в частта, в която е отказан данъчен кредит за м. 06.2022 г. в размер на 7 299, 16 лв. и в частта на непризнато право на данъчен кредит в размер на 1 164, 35 лв. за данъчен период м. 4. 2022 г. и в размер на 13, 04 лв. за данъчен период м. 05.2022 г. и незаконосъобразен в останалата му част. Същият следва да се отмени в частта по т.1 и т. 2 от решение № № 885 от 27.06.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ за допълнително начислен ДДС в общ размер на 213 940,35 лв.

С оглед изхода на правния спор, предвид направените своевременни искания и възражения за прекомерност съдът намира, че на основание чл. 161, ал.1, от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1, във връзка с чл. 7, ал. 2,

т. 5 от Наредба № 1/2014 г. за минималните адвокатски възнаграждения на жалбоподателя следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 15 849, 14 лв. с ДДС и 650,00 лв. съдебно – деловодни разноси (държавна такса и възнаграждение на вещото лице по делото), а на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 8624,70 лв.,определени по реда на чл. 161, ал.1, от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2014 г. за минималните адвокатски възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл.2 и последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 10220 - 04046 – 091 – 001 от 29.03.2023 г., издаден от Г. М. В. - Н., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и А. Г. Ч., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 885 от 27.06.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“, в частта, с която за м. 04. 2022 г. е начислен ДДС в размер на 213 940, 35 лв. (главница) и лихви в размер 19 700,78 лв. на „ПРОПЪРТИ ГАРДЪНС 9“ ЕООД.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “ПРОПЪРТИ ГАРДЪНС 9“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 10220 - 04046 – 091 – 001 от 29.03.2023 г., потвърден с решение № 885 от 27.06.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“, в частта, в която е отказан данъчен кредит за м. 06.2022 г. в размер на 7 299, 16 лв. и в частта на непризнато право на данъчен кредит в размер на 1 164, 35 лв. за данъчен период м. 4. 2022 г. и в размер на 13, 04 лв. за данъчен период м. 05.2022 г.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати сторените съдебно. -деловодни разноси на“ПРОПЪРТИ ГАРДЪНС 9“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] адвокатско възнаграждение в размер на 15 849, 14 (петнадесет хиляди осемстотин и четиридесет и девет лева и четиринадесет стотинки) лв. с ДДС и 650,00 (шестстотин и петдесет) лв. съдебно – деловодни разноси.

ОСЪЖДА “ПРОПЪРТИ ГАРДЪНС 9“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 8624,70 (осем хиляди шестстотин двадесет и четири лева и седемдесет стотинки) лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ:

